

De antwoorden van Woekerpolisclaim
Jacqueline van Wijk, woordvoester

Een groot aantal verzekeraars weigert nog steeds om hun klanten met een 'woekerpolis' een fatsoenlijke compensatie te bieden. Met een aantal verzekeraars is WPC nog in onderhandeling. De verwachting bestaat dat tegen meerdere verzekeraars procedures moeten worden gevoerd en dat de lopende procedures moeten worden voortgezet. Hiervoor is een financiële reserve gevormd. Zolang nog sprake is van onderhandelingen met of procedures tegen verzekeraars kan WPC geen mededelingen doen waaruit de omvang van de financiële reserve kan worden afgeleid. Immers, als deze informatie bekend zou worden zou dit de onderhandelingspositie van WPC richting de verzekeraars die nog niet hebben geschikt ernstig kunnen ondermijnen. In het belang van onze achterban dienen wij deze informatie dan ook vooralsnog geheim te houden. Stichting WPC heeft er op zich geen moeite mee open te zijn over haar financiële positie. Alleen kan dat, gelet op het bovenstaande, nog niet op dit moment.

Volstaat te zeggen dat WPC zich niet herkent in de bedragen die in je mail genoemd worden en dat die bedragen veel te hoog zijn. Exacte bedragen kunnen wij op dit moment niet geven om de hiervoor genoemde redenen. WPC ziet op dit moment geen meerwaarde in een reactie voor camera.

PS: Ik verzoek je de contacten voortaan weer rechtstreeks via mij te laten verlopen.

Met vriendelijke groet,

Jacqueline van Wijk

Jeroen Wendelgelst, voorzitter stichting Woekerpolisclaim en behandelend advocaat

Geachte heer Lukassen,

Van Jacqueline van Wijk vernam ik dat u enige vragen heeft over de financiële huishouding van Stichting WPC (Woekerpolis Claim).

WPC probeert voor consumenten met een 'woekerpolis' compensatie te krijgen voor te veel betaalde kosten. WPC werkt hierbij nauw samen met de Vereniging Consument & Geldzaken (VCG). VCG is een onafhankelijke belangenorganisatie voor financiële consumenten

opgericht in 1994 met circa 35.000 leden. VCG geeft leden financieel en juridisch advies, verzorgt lezingen en publicaties en voert ook andere collectieve acties, onder meer over aandelenlease producten van AEGON en Fortis/Groeivermogen. VCG was de eerste belangenorganisatie die de woekerpolis affaire aankaartte bij de verzekeraars en de minister.

WPC en VCG voeren collectieve actie door te onderhandelen met verzekeraars en waar nodig ook procedures te starten bij de rechter en/of het Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (KIFID). Hieraan zijn aanzienlijke kosten verbonden. Voor onderzoek, onderhandelingen en procedures, waarvoor allerlei adviseurs moeten worden ingehuurd zoals advocaten en actuarissen. Ook is sprake van algemene organisatiekosten die niet zijn te herleiden tot actie tegen een specifieke verzekeraar, zoals de website, externe communicatie en administratie. Ook hiervoor worden externe adviseurs ingehuurd zoals webdesigners, communicatie adviseurs en accountants. Alle leveranciers van WPC/VCG hanteren hierbij hun gebruikelijke, marktconforme tarief en soms zelfs een gereduceerd tarief. Al deze kosten worden betaald uit een financiële reserve die is gevormd door donaties van aangesloten consumenten. WPC streeft er naar om alle gemaakte kosten op de verzekeraars te verhalen zodat de aangesloten consumenten uiteindelijk hun donatie terug kunnen krijgen. Het is niet de bedoeling dat de stichting uiteindelijk winst maakt. Eventuele winst moet worden gebruikt voor collectieve belangenbehartiging en wordt dus niet uitgekeerd aan oprichters of leveranciers van de stichting; dit is ook wettelijk verboden. Uiteraard worden alle inkomsten en uitgaven verantwoord in de administratie die wordt gevoerd door een externe accountant.

WPC/VCG neemt nooit geld aan van verzekeraars zolang er nog onderhandelingen lopen. Zo blijft WPC/VCG financieel onafhankelijk. Pas als een verzekeraar een toereikende compensatieregeling aanbiedt, kan een schikking worden getroffen waarbij ook vergoeding van de daadwerkelijk gemaakte kosten wordt bedongen. De stichtingen dienen deze kosten richting de verzekeraar aan te tonen. Dit alles bovendien onder het voorbehoud dat de bij WPC aangesloten klanten van die verzekeraar ook instemmen met de regeling. Daarbij wordt ook bedongen dat deze klanten hun donatie aan de stichting terugbetaald krijgen zodat het hen uiteindelijk per saldo niets kost. De inhoud van de schikkingen en daarin opgenomen kostenparagraaf is openbaar bekend. Echter, zolang er géén schikking is met een verzekeraar dient WPC/VCG alle kosten die verband houden met de actie tegen die verzekeraar dus zelf te bekostigen uit de financiële reserve.

Helaas zijn er verzekeraars die zélf een regeling aanbieden aan hun klanten zonder de instemming van WPC/VCG of de andere belangenorganisaties. Dit geldt bijvoorbeeld voor Achmea en enkele kleinere verzekeraars zoals Generali en De Goudse. Deze verzekeraars bieden regelingen aan die voor de klant nadeliger zijn dan de eerder door de stichtingen getroffen regelingen met Delta Lloyd, Nationale Nederlanden, ASR Nederland en SNS Reaal. WPC stelt de eis dat alle nieuwe regelingen minimaal gelijkwaardig moeten zijn aan de eerdere regelingen. Als niet aan deze eis is voldaan, zal WPC géén schikking aangaan. Achmea is hiervan een goed voorbeeld. Met Achmea is ruim 6 maanden onderhandeld en alle kosten hiervan blijven voor rekening van WPC. Ook zijn er verzekeraars die nog steeds geen regeling hebben getroffen, zoals AEGON. Tegen al die verzekeraars wordt de collectieve actie voortgezet en zullen zonodig ook gerechtelijke procedures worden gestart. Hiervoor zullen nog aanzienlijke kosten moeten worden gemaakt. Hiervoor is een financiële reserve gevormd. Nu er nog conflicten bestaan met diverse verzekeraars en tegen hen mogelijk procedures moeten worden gevoerd dient de omvang van deze reserve geheim te blijven. Verzekeraars die niet willen schikken moeten immers niet kunnen zien hoeveel er in de 'oorlogskas' zit.

Met vriendelijke groet,

Jeroen Wendelgelst
Voorzitter Stichting WPC